

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1187/2014**z dne 2. oktobra 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za ugotavljanje skupne izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank v zvezi s posli s osnovnimi sredstvi**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 390(8) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da se določi skupna izpostavljenost posameznemu dolžniku, ki izhaja iz izpostavljenosti institucije do posla z osnovnimi sredstvi, je treba za vsako od teh izpostavljenosti najprej ločeno določiti vrednost izpostavljenosti. Skupna vrednost izpostavljenosti bi se nato morala določiti s seštevkom teh izpostavljenosti, vendar ne bi smela biti večja od vrednosti izpostavljenosti, ki jo ustvari samo osnovno sredstvo.
- (2) Če so izpostavljenosti drugih vlagateljev uvrščene enakovredno (*pari passu*) izpostavljenosti institucije, bi morala vrednost izpostavljenosti institucije do osnovnega sredstva odražati sorazmerno porazdelitev izgub med vse enakovredno uvrščene izpostavljenosti. Temu je tako, ker se v primeru dogodka neplačila pri osnovnem sredstvu izgube vedno porazdelijo med te enakovredno uvrščene izpostavljenosti glede na sorazmerni delež vsake od teh izpostavljenosti in največja možna izguba institucije v primeru popolne izgube pri osnovnem sredstvu je omejena na delež izpostavljenosti institucije v skupnem seštevku vseh enakovredno uvrščenih izpostavljenosti.
- (3) Treba je razlikovati med posli, pri katerih se vsi vlagatelji uvrščajo enakovredno, kot so kolektivni naložbeni podjetji, in drugimi posli, kot so listinjenja, ki lahko vključujejo tranširanje, pri katerih so lahko izpostavljenosti uvrščene različno glede na nadrejenost. Pri prvih je njihova posledična izpostavljenost do osnovnega sredstva odvisna izključno od sorazmernega deleža izpostavljenosti vlagatelja v razmerju do izpostavljenosti vseh vlagateljev. Pri slednjih pa se izgube najprej razporedijo na določene tranše glede na njihovo nadrejenost in nato, v primeru več kot enega vlagatelja v isto tranšo, med vlagatelje po načelu sorazmernosti. Vse tranše v listinjenju bi se morale obravnavati enako, saj lahko v najslabšem primeru podrejene tranše zelo hitro izginejo. Zlasti bi morala biti priznana največja možna izguba vseh vlagateljev v neki tranši v primeru popolne izgube pri osnovnem sredstvu, saj se ne bi smelo priznati nobenih učinkov zmanjševanja tveganj iz podrejenih tranš. Izpostavljenost institucije do osnovnega sredstva posla ne bi smela presežati skupne vrednosti izpostavljenosti te tranše (ker izguba za vlagatelja v določeni tranši, ki izhaja iz neplačila pri osnovnem sredstvu, nikoli ne more biti večja od skupne vrednosti izpostavljenosti tranše) in vrednosti izpostavljenosti za izpostavljenost, ki jo ustvari osnovno sredstvo (ker institucija nikoli ne more izgubiti več kot znesek osnovnega sredstva). Ta omejitev največje možne izgube bi se morala

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

upoštevati tako, da bi se uporabila nižja od obeh vrednosti izpostavljenosti, nato pa postopek za priznanje sorazmerne porazdelitve izgub med vsemi izpostavljenostmi, ki se uvrščajo enakovredno v tej tranši, če je v tej tranši več kot eden vlagatelj.

- (4) Čeprav morajo institucije opredeliti vse dolžnike osnovnih sredstev poslov, v katere vlagajo, lahko obstajajo primeri, ko bi to ustvarilo neutemeljene stroške za institucije ali ko bi okoliščine institucijam preprečile opredelitev določenih dolžnikov. Kadar je izpostavljenost do osnovnega sredstva dovolj majhna, da zgolj nepomembno prispeva k skupni izpostavljenosti do določene stranke ali skupine povezanih strank, bi moralo zato zadoščati, da se ta izpostavljenost razporedi k poslu kot ločena stranka. Seštevnik takih izpostavljenosti do osnovnih sredstev istega posla je nato še vedno omejen z omejitvijo velikih izpostavljenosti za ta posel. Če je za dosego mejne vrednosti 25 % sprejemljivega kapitala institucije potrebnih vsaj 100 izpostavljenosti do osnovnih sredstev posla, bi bilo treba predpostavljati, da osnovno sredstvo ne prispeva pomembno k skupni izpostavljenosti. V skladu z navedenim vrednost izpostavljenosti ne bi smela presežati 0,25 % sprejemljivega kapitala institucije.
- (5) Da bi se preprečila neomejena skupna izpostavljenost kot posledica pomanjkanja informacij, bi bilo treba izpostavljenosti, za katere vrednost izpostavljenosti presega 0,25 % sprejemljivega kapitala institucije in za katere ni informacij o dolžniku, razporediti na hipotetično stranko („neznana stranka“), za katero bi bilo treba uporabiti omejitvev za velike izpostavljenosti v višini 25 %.
- (6) Če institucija ne more razlikovati med osnovnimi sredstvi posla v smislu njihovih zneskov, obstaja tveganje, da se osnovna sredstva posla nanašajo na istega dolžnika ali skupino povezanih strank. V tem primeru bi bilo treba za zmanjšanje tega tveganja od institucije zahtevati, da oceni pomembnost skupne vrednosti svojih izpostavljenosti do posla, preden bi jo lahko razporedila k poslu kot ločeno stranko namesto kot „neznano stranko“.
- (7) Struktura posla ne bi smela predstavljati dodatne izpostavljenosti, če okoliščine posla zagotavljajo, da lahko do izgub pri izpostavljenosti do tega posla pride samo zaradi dogodkov neplačila pri osnovnih sredstvih. Če posel vključuje plačilno obveznost določene osebe dodatno k denarnim tokovom iz osnovnih sredstev ali vsaj kot predhodno plačilo zanje, bi bilo treba priznati dodatno izpostavljenost, saj bi lahko vlagatelji utrpeli dodatne izgube v primeru neplačila te osebe, čeprav pri osnovnem sredstvu ne bi prišlo do dogodka neplačila. Dodatno izpostavljenost bi bilo treba priznati tudi, če okoliščine posla omogočajo preusmeritev denarnih tokov k osebi, ki ni upravičena, da jih prejema, saj bi lahko vlagatelji utrpeli dodatne izgube, čeprav pri osnovnem sredstvu ne bi prišlo do dogodka neplačila. Za kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) iz Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ se ne bi smela priznati dodatna izpostavljenost, saj denarnih tokov ni mogoče preusmeriti k osebi, ki v skladu s poslom ni upravičena, da jih prejema. Navedeno bi bilo treba predpostavljati tudi za subjekte, za katere veljajo enakovredne zahteve v skladu s pravnimi akti Unije ali zakonodajo tretje države.
- (8) Obstoj in vrednost izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank, ki izhajajo iz izpostavljenosti do poslov, nista odvisna od tega, ali so izpostavljenosti do poslov razporejene v trgovalno knjigo ali v netrgovalno knjigo. Zato bi morali biti pogoji in metodologije za določanje izpostavljenosti do poslov z osnovnimi sredstvi enaki, ne glede na to, ali se te izpostavljenosti razporedi v trgovalno knjigo ali v netrgovalno knjigo institucije.
- (9) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA).
- (10) EBA je opravil odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne z njimi povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ –

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pogoje in metodologije, ki se uporabljajo za ugotavljanje skupne izpostavljenosti institucije do stranke ali skupine povezanih strank v zvezi z izpostavljenostmi na podlagi poslov z osnovnimi sredstvi, ter pogoje, pod katerimi struktura poslov z osnovnimi sredstvi ne predstavlja dodatne izpostavljenosti.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „posli“ pomenijo posle iz točk (m) in (o) člena 112 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter druge posle, pri katerih obstaja izpostavljenost do osnovnih sredstev;
- (b) „neznana stranka“ pomeni eno samo hipotetično stranko, na katero institucija razporedi vse izpostavljenosti, za katere ni opredelila dolžnika, pod pogojem da se ne uporabljata člen 6(2)(a) in (b) ter člen 6(3)(a) te uredbe.

Člen 3

Opredelitev izpostavljenosti, ki izhajajo iz poslov

1. Institucija določi prispevek k skupni izpostavljenosti do določene stranke ali skupine povezanih strank, ki izhaja iz določenega posla, v skladu z metodologijo iz členov 4, 5 in 6.

Institucija za vsako od osnovnih sredstev ločeno določi svojo izpostavljenost do tega osnovnega sredstva v skladu s členom 5.

2. Institucija oceni, ali določen posel predstavlja dodatno izpostavljenost, v skladu s členom 7.

Člen 4

Osnovne izpostavljenosti do poslov, ki imajo sami osnovna sredstva

1. Pri ocenjevanju osnovnih izpostavljenosti posla (posel A), ki ima sam osnovno izpostavljenost do drugega posla (posel B), za namene členov 5 in 6 institucija obravnava izpostavljenost do posla B, kot da je nadomeščena z osnovnimi izpostavljenostmi posla B.
2. Odstavek 1 se uporablja, če gre pri osnovnih izpostavljenostih za izpostavljenosti do poslov z osnovnimi sredstvi.

Člen 5

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Izpostavljenost institucije do osnovnega sredstva posla je nižje od naslednjega:
  - (a) vrednost izpostavljenosti, ki izhaja iz osnovnega sredstva;
  - (b) skupna vrednost izpostavljenosti institucije do osnovnega sredstva, ki izhajajo iz vseh izpostavljenosti institucije do posla.

2. Za vsako izpostavljenost institucije do posla se vrednost izhajajoče izpostavljenosti do osnovnega sredstva določi, kot sledi:

- (a) če so izpostavljenosti vseh vlagateljev v tem poslu uvrščene enakovredno, je vrednost izhajajoče izpostavljenosti do osnovnega sredstva sorazmerni delež izpostavljenosti institucije do posla, pomnožen z vrednostjo izpostavljenosti, ki jo ustvari osnovno sredstvo;
- (b) v primerih, ki niso zajeti v točki (a), je vrednost izhajajoče izpostavljenosti do osnovnega sredstva sorazmerni delež izpostavljenosti institucije do posla, pomnožen z nižjo od naslednjih vrednosti:
  - (i) vrednost izpostavljenosti, ki jo ustvari osnovno sredstvo;
  - (ii) skupna vrednost izpostavljenosti institucije do posla, skupaj z vsemi drugimi izpostavljenostmi do tega posla, ki so uvrščene enakovredno z izpostavljenostjo institucije.

3. Sorazmerni delež izpostavljenosti institucije do posla je vrednost izpostavljenosti institucije, deljena s skupno vrednostjo izpostavljenosti institucije skupaj z vsemi drugimi izpostavljenostmi do tega posla, ki so uvrščene enakovredno z izpostavljenostjo institucije.

Člen 6

Postopek za določitev prispevka osnovnih izpostavljenosti k skupnim izpostavljenostim

1. Za vsako izpostavljenost iz naslova kreditnega tveganja, za katero se določi dolžnik, institucija vrednost svoje izpostavljenosti do zadevnega osnovnega sredstva vključi v izračun skupne izpostavljenosti do tega dolžnika kot posamezne stranke ali do skupine povezanih strank, ki ji pripada dolžnik.

2. Če institucija ni določila dolžnika osnovne izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja ali če institucija ne more potrditi, da osnovna izpostavljenost ni izpostavljenost iz naslova kreditnega tveganja, izpostavljenost razporedi, kot sledi:

- (a) če vrednost izpostavljenosti ne presega 0,25 % sprejemljivega kapitala institucije, to izpostavljenost razporedi k poslu kot ločeno stranko;
- (b) če je vrednost izpostavljenosti enaka ali presega 0,25 % sprejemljivega kapitala institucije in lahko institucija na podlagi vsebine posla zagotovi, da osnovne izpostavljenosti posla niso povezane z nobenimi drugimi izpostavljenostmi v njenem portfelju, vključno z osnovnimi izpostavljenostmi iz drugih poslov, to izpostavljenost razporedi k poslu kot ločeno stranko;
- (c) v primerih, ki niso zajeti v točkah (a) in (b), to izpostavljenost razporedi na neznano stranko.

3. Če institucija ne more ločiti med osnovnimi izpostavljenostmi posla, skupno vrednost svojih izpostavljenosti k poslu razporedi, kot sledi:

- (a) če ta skupna vrednost izpostavljenosti ne presega 0,25 % sprejemljivega kapitala institucije, to skupno vrednost izpostavljenosti k poslu razporedi kot ločeno stranko;
- (b) v primerih, ki niso zajeti v točki (a), to skupno vrednost izpostavljenosti razporedi na neznano stranko.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 institucije redno, vsaj enkrat mesečno, preverijo takšne posle glede morebitnih sprememb v sestavi in relativnem deležu osnovnih izpostavljenosti.

Člen 7

Dodatna izpostavljenost, ki jo predstavlja struktura posla

1. Struktura posla ne predstavlja dodatne izpostavljenosti, če posel izpolnjuje oba od naslednjih pogojev:

- (a) pravna in operativna struktura posla je zasnovana tako, da preprečuje, da bi upravitelj posla ali tretja oseba preusmerila kakršne koli denarne tokove, ki izhajajo iz posla, k osebam, ki sicer v skladu s pogoji posla niso upravičene, da jih prejema;

- (b) od izdajatelja ali katere koli druge osebe se v skladu s poslom ne more zahtevati, da izvede plačilo instituciji dodatno k denarnim tokovom iz osnovnih sredstev ali kot predhodno plačilo zanje.
2. Pogoj iz točke (a) odstavka 1 velja za izpolnjenega, če je posel eno od naslednjega:
- (a) KNPVP, kakor so opredeljeni v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES;
- (b) podjetje, ustanovljeno v tretji državi, ki izvaja dejavnosti, podobne dejavnostim KNPVP, in za katero se izvaja nadzor v skladu z zakonodajnim aktom Unije ali zakonodajo tretje države, ki uporablja nadzorne in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se v Uniji uporabljajo za KNPVP.

Člen 8

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. oktobra 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO
